

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH
poslance Milana Urbana

k návrhu na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování
těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv)
(sněmovní tisk 699)

1. Čl. I nově zní:

„Čl. I
Změna zákona o registru smluv

V § 2 odst. 1 zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), písmeno k) včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„k) státní podniky s výjimkou státních podniků, jejichž předmětem podnikání je státní zkušebnictví ve smyslu jiného právního předpisu¹⁾“,

Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Zákon č. 20/1993 Sb., o zabezpečení výkonu státní správy v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V čl. II se slova „1. července 2016“ nahrazují slovy „jeho vyhlášení“.

Odůvodnění:

Návrh zákona se správně snaží o nápravu neodůvodněné diskriminace národního podniku, který je podle stávajícího znění zákona o registru smluv povinen zveřejňovat své smlouvy nad 50.000 Kč, zatímco na jeho konkurenty, v nichž mají majetkovou účast soukromoprávní osoby, se zákon o registru smluv logicky nevztahuje. Vedle národního podniku však v tomto konkurenčním prostředí podnikají i další státní subjekty. Dopady zákona o registru smluv negativně ovlivní zejména podniky působící v oblasti státního zkušebnictví.

Zákon o registru smluv může významně poškodit činnost těchto státních podniků zhoršením jejich konkurenčních podmínek jako podnikatelských subjektů na trhu. Jde o běžné podnikatelské subjekty, které soutěží v konkurenčním prostředí, ale jež jsou zákonem o registru smluv oproti svým konkurentům postaveny do značně nevýhodného postavení, a to pouze proto, že jejich zakladatelem není soukromá osoba, nýbrž stát. Povinnost zveřejňování smluv prakticky odkryje strukturu dodavatelsko-odběratelských vztahů těchto subjektů, což v dlouhodobém horizontu povede ke snížení jejich konkurenceschopnosti a posléze k jejich zrušení a zániku. Státní podniky v oboru státního zkušebnictví navíc zveřejňováním smluv poruší povinnost zachovávat důvěrnost o údajích svých klientů, čímž nejen ztratí masivně zákazníky, ale přijdou s velkou pravděpodobností i o udělené akreditace. ČR by tak přišla o většinu svých akreditovaných a notifikovaných osob, což by vedlo k důsledkům pro ČR a český průmysl citelným.

Z tohoto důvodu se navrhuje vyjmout z okruhu osob povinných zveřejňovat smlouvy také státní podniky, jejichž předmětem podnikání je státní zkušebnictví.